

1562993368197

www.info.court.ge

საქმე № 3/3348-14

**გადაწყვეტილება
საქართველოს სახელით**

24.12.2014 წელი

ქ. თბილისი

შესავალი ნაწილი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგია
მოსამართლე ნანა დარასელია
სხდომის მდივანი თამარ ხარებაშვილი

მოსარჩელე ა(ა) იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტი
თავმჯდომარე ლევან ავალიშვილი
წარმომადგენელი ნინო მერებაშვილი

მოპასუხე საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრო
წარმომადგენელი ნინო ქეცხიშვილი

დავის საგანი: ქმედების განხორციელების დავალდებულება

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. დაევალოს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს მოსარჩელეს სრულყოფილად გადასცეს 2014 წლის 13 ივნისის წერილის მე-4 და მე-5 პუნქტებით მოთხოვილი საჯარო ინფორმაცია, კერძოდ, 2013 წელს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს თანამდებობის პირებზე (მინისტრი, მინისტრის მოადგილეები, დეპარტამენტის უფროსები) დარიცხული პრემიების ოდენობის შესახებ თვეების მიხედვით (ცალ-ცალკე სახელისა და გვარის მითითებით), აგრეთვე, 2013 წელს სამინისტროს იმავე თანამდებობის პირებზე დარიცხული სახელფასო დანამატების ოდენობის შესახებ (ცალ-ცალკე სახელისა და გვარის მითითებით) (იხ. დაზუსტებული სარჩელი).

2. მოპასუხის პოზიცია

2.1. მოპასუხე - საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრომ უსაფუძვლოდ მიიჩნია

სარჩელი და ითხოვა მის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. 2014 წლის 13 ივნისს მოსარჩელე - ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტმა განცხადებით მიმართა საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს და სხვა ინფორმაციასთან ერთად ასევე მოითხოვა შემდეგი ინფორმაციის გადაცემა: 2013 წელს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს თანამდებობის პირებზე (მინისტრი, მინისტრის მოადგილეები, დეპარტამენტის უფროსები) დარიცხული პრემიების ოდენობის შესახებ თვეების მიხედვით (ცალ-ცალკე სახელისა და გვარის მითითებით). 2013 წელს სამინისტროს იმავე თანამდებობის პირებზე დარიცხული სახელფასო დანამატების ოდენობის შესახებ (ცალ-ცალკე სახელისა და გვარის მითითებით), რაც მოპასუხეს არ განუხორციელებია.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის 2014 წლის 13 ივნისის წერილი (მე-4 და მე-5 პუნქტები) (ს.ფ. 14);

3.1.2. 2014 წლის 29 ოქტომბერს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრომ მოსარჩელეს გადასცა სამინისტროს თანამდებობის პირებზე 2013 წელს გაცემული შრომის ანაზღაურების შესახებ ინფორმაცია თვეების მიხედვით, თუმცა არ მიუთითებია ინფორმაცია ცალ-ცალკე სახელისა და გვარის მითითებით.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს 2014 წლის 29 ოქტომბრის №2164534 წერილი თანდართული მტკიცებულებით (ს.ფ.52-54).

- მხარეთა ახსნა-განმარტებები;

3.2. სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.2. ფაქტობრივი გარემოებები მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ.

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმეში არსებული მასალებისა და მხარეთა ახსნა-განმარტებების მოსმენის, სარჩელის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლიანობის შემოწმებისა და საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა სამართლებრივი შეფასების შედეგად, სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის სარჩელი უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

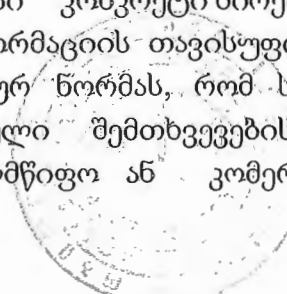
ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენცია, საქართველოს კონსტიტუცია, საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი, "პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ" საქართველოს კანონი, "საჯარო სამსახურში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ" საქართველოს კანონი.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-10 მუხლი იცავს სხვათა იდეების მოპოვებას, დამუშავებასა და შემდგომ გადაცემას. ხსენებული მუხლის შესაბამისად, პიროვნებას აქვს იდეების და ცნობების მიღების უფლება საყოველთაოდ ხელმისაწვდომი წყაროებიდან, სახელმწიფოს ჩარევის გარეშე. საქართველოს კონსტიტუცია ინფორმაციის თავისუფლების უზრუნველყოფის მეტ გარანტიას იძლევა და სახელმწიფოს აკისრებს არა მხოლოდ ნეგატიურ ვალდებულებას, ხელი არ შეუშალოს პიროვნებას ინფორმაციის მიღებაში, არამედ პოზიტიურ ვალდებულებას – გასცეს მის ხელთ არსებული ინფორმაცია. საქართველოს კონსტიტუცია მხოლოდ იმ შემთხვევაში ზღუდავს აღნიშნულ უფლებას თუ მოთხოვილი ინფორმაცია შეიცავს სახელმწიფო, პროფესიულ ან კომერციულ საიდუმლოებას.

საქართველოს კონსტიტუციის 41-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, საქართველოს ყოველი მოქალაქე უფლებამოსილია, კანონით დადგენილი წესით გაეცნოს სახელმწიფო დაწესებულებაში მასზე არსებულ ინფორმაციას, ასევე სახელმწიფო დაწესებულებაში არსებულ ოფიციალურ დოკუმენტებს, თუ ისინი არ შეიცავს სახელმწიფო, პროფესიულ ან კომერციულ საიდუმლოებას. იმავე მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, ოფიციალურ ჩანაწერებში არსებული ინფორმაცია, რომელიც დაკავშირებულია ადამიანის ჯანმრთელობასთან, მის ფინანსებთან ან სხვა კერძო საკითხებთან, არავისთვის არ უნდა იყოს ხელმისაწვდომი თვით ამ ადამიანის თანხმობის გარეშე, გარდა კანონით დადგენილი შემთხვევებისა, როდესაც ეს აუცილებელია სახელმწიფო უშიშროების ან საზოგადოებრივი უსაფრთხოების უზრუნველსაყოფად, ჯანმრთელობის, სხვათა უფლებებისა და თავისუფლებების დასაცავად.

საქართველოს კონსტიტუციით რეგლამენტირებული საჯარო ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის ზემოაღნიშნული ზოგადი პრინციპი კონკრეტიზირებულია ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-3 თავით („ინფორმაციის თავისუფლება“). აღნიშნული თავის 28-ე მუხლი იმეორებს კონსტიტუციურ ნორმას, რომ საჯარო ინფორმაცია ღიაა, გარდა კანონით გათვალისწინებული შემთხვევებისა და დადგენილი წესით პერსონალურ მონაცემებს, სახელმწიფო ან კომერციულ საიდუმლოებას მიკუთვნებული ინფორმაციისა.

სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 10.1 მუხლს, რომელიც ადგენს, რომ ყველას აქვს უფლება გაეცნოს ადმინისტრაციულ ორგანოში არსებულ საჯარო ინფორმაციას, აგრეთვე მიიღოს მათი ასლები, თუ ისინი არ შეიცავენ სახელმწიფო, პროფესიულ ან კომერციულ საიდუმლოებას ან პერსონალურ მონაცემებს. ამავე საკანონმდებლო აქტის 27¹ მუხლის თანახმად, პერსონალური მონაცემების ცნება, მათ დაცვასა და დამუშავებასთან დაკავშირებული ურთიერთობები წესრიგდება „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონით, რომლის მე-2 მუხლის „ა“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, პერსონალური მონაცემი არის ნებისმიერი ინფორმაცია, რომელიც უკავშირდება იდენტიფიცირებულ ან იდენტიფიცირებად ფიზიკურ პირს, ხოლო იდენტიფიცირებადია პირი, როდესაც შესაძლებელია მისი იდენტიფიცირება პირდაპირ ან არაპირდაპირ, კერძოდ, საიდენტიფიკაციო ნომრით, ან პირის მახასიათებელი ფიზიკური, ფიზიოლოგიური, ფსიქოლოგიური, ეკონომიკური, კულტურული ან სოციალური ნიშნებით.

მხარეები სადავოდ არ ხდიან იმ გარემოებას, რომ მოსარჩელემ - ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტმა მოკვასუხე ადმინისტრაციულ ორგანოს - საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს მოთხოვა კონკრეტული თანამდებობის პირების შესახებ ინფორმაცია, რომელიც უკავშირდება მათ ფინანსურ-ეკონომიკურ მონაცემებს, რაც ასეთი ინფორმაციის პერსონალურ მონაცემად მიჩნევის სამართლებრივი საფუძველია. ასევე დადგენილია, რომ სამინისტრომ აღნიშნული ინფორმაცია გასცა არა იმ შინაარსით, რასაც განმცხადებელი სთხოვდა, არამედ 2013 წელს გაცემული პრემიებისა და დანამატების ოდენობა დაჯამებული სახით თვეების მიხედვით, სახელისა და გვარის მითითების გარეშე.

6.2. სასამართლო კვლავ მოიხმობს „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონს, რომლის მე-4 მუხლის „ბ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, პერსონალური მონაცემები შეიძლება დამუშავდეს მხოლოდ კონკრეტული, მკაფიოდ განსაზღვრული, კანონიერი მიზნებისათვის და ამავე კანონის მე-2 მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, მონაცემების დამუშავება მათ შორის მოიცავს მონაცემთა გამჟღავნებას მათი გადაცემის, გავრცელების ან სხვაგვარად ხელმისაწვდომად გახდომის გზით. ამავე საკანონმდებლო აქტის მე-5 მუხლის „ბ“, „ე“ და „ზ“ ქვეპუნქტების მიხედვით, პერსონალურ მონაცემთა დამუშავება დასაშვებია თუ ეს გათვალისწინებულია კანონით, თუ აუცილებელია მესამე პირის კანონიერი ინტერესების დასაცავად ან ეს აუცილებელია კანონის შესაბამისად მნიშვნელოვანი საჯარო ინტერესის დასაცავად.

სასამართლო მიუთითებს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 44-ე მუხლზე, რომლის პირველი ნაწილი ადგენს, საჯარო დაწესებულება ვალდებულია არ გაახმაუროს პერსონალური მონაცემები თვით ამ პირის თანხმობის ან კანონით გათვალისწინებულ შემთხვევებში სასამართლოს დასაბუთებული გადაწყვეტილების გარეშე, თანამდებობის პირთა (აგრეთვე თანამდებობაზე წარდგენილ კანდიდატთა)

პერსონალურ მონაცემთა გარდა.

სასამართლო მიუთითებს „საჯარო სამსახურში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2, მე-14, მე-15 და მე-19 მუხლებზე, რომლის შესაბამისად, საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრი, მისი მოადგილეები და დეპარტამენტის ხელმძღვანელები ამ კანონის მიზნებისათვის ითვლებიან თანამდებობის პირებად და ვალდებული არიან შეავსონ ქონებრივი დეკლარაცია, შესაბამისად, თანამდებობის პირის მიერ საანგარიშო პერიოდში სამუშაოს შესრულებით მიღებული შემოსავალი საჯარო ინფორმაციის კატეგორიას განეკუთვნება და მისი გამოთხოვა და გაცნობა შეუძლია ნებისმიერ პირს. სასამართლო განმარტავს, რომ სამუშაოს შესრულებით მიღებული შემოსავალი ხელფასის გარდა გულისხმობს ასევე პრემიასა თუ კანონით გათვალისწინებულ სხვა ქონებრივ სარგებელს, რომლის გაცემის უფლებამოსილება საჯარო დაწესებულებას გააჩნია თანამდებობის პირებისათვის წახალისების, ზეგანაკვეთური შრომის ანაზღაურების, განსაკუთრებული სირთულის სამუშაოს შესრულებისა თუ სხვა ისეთი სამსახურებრივი დამსახურებისათვის, რომლის ანაზღაურება დასაშვებია კანონით და მიზანშეწონილია ადამიანის შრომის შესაბამისი და სათანადო ანაზღაურების პრინციპიდან გამომდინარე. ამდენად, თანამდებობის პირი ვალდებულია დეკლარაციაში შეიტანოს არამხოლოდ ხელფასის შესახებ ინფორმაცია, არამედ ვალდებულია ასახოს ყველა ის ქონებრივი უპირატესობა, რაც მან სამუშაოს შესრულების შედეგად მიიღო. ზემოაღნიშნული მსჯელობიდან გამომდინარე, სასამართლო განმარტავს, რომ თანამდებობის პირის მიერ სამუშაოს შესრულებით მიღებული შემოსავლის თაობაზე ინფორმაცია სწორედ იმ ინფორმაციათა კატეგორიას განეკუთვნება, რომელიც ღიაა და ხელმისაწვდომია ნებისმიერი პირისათვის.

ზემოაღნიშნულ ნორმათა ანალიზის საფუძველზე სასამართლო განმარტავს, რომ საზოგადოება უფლებამოსილია გაიგოს თუ რა თანხით ანაზღაურა ამათუ იმ თანამდებობის პირის საქმიანობა საჯარო დაწესებულებამ, აღნიშნული ინფორმაცია საზოგადოებისათვის მაღალი ღირებულების მატარებელია, სწორედ აღნიშნულ მიზანს ემსახურება თანამდებობის პირის მიერ სამუშაოს შესრულებით მიღებული შემოსავლის სავალდებულო დეკლარირება, აგრეთვე ზაკ-ის 44.1 მუხლის დანაწესის არსებობა პერსონალური მონაცემების დაცვის თაობაზე გარდა თანამდებობის პირთა პერსონალური მონაცემისა. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოსარჩელე - ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტს გააჩნია ლეგიტიმური მიზანი მიიღოს 2014 წლის 13 ივნისის განცხადების მე-4 და მე-5 პუნქტებით მოთხოვილი ინფორმაცია.

6.3. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 33¹ მუხლის მიხედვით, თუ ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ რაიმე მოქმედების განხორციელება ან უარი რაიმე მოქმედების განხორციელებაზე უკანონოა და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს, სასამართლო ამ კოდექსის 24-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით გამოიტანს გადაწყვეტილებას, რომლითაც ადმინისტრაციულ ორგანოს ავალებს,

განახორციელოს ეს მოქმედება ან თავი შეიკავოს ამ მოქმედების განხორციელებისაგან.

ზემოხსენებული სამართლის ნორმებისა და საქმის ფაქტობრივი გარემოებების ურთიერთშეჯერების საფუძველზე, სასამართლო მიიჩნევს, რომ წარმოდგენილი სარჩელი საფუძვლიანია, უნდა დაკმაყოფილდეს და საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს უნდა დაევალოს მოსარჩელეს სრულყოფილად გადასცეს მოთხოვილი საჯარო ინფორმაცია, კერძოდ, 2013 წელს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს თანამდებობის პირებზე (მინისტრი, მინისტრის მოადგილეები, დეპარტამენტის უფროსები) დარიცხული პრემიების ოდენობის შესახებ თვეების მიხედვით (ცალ-ცალკე სახელისა და გვარის მითითებით), აგრეთვე, 2013 წელს სამინისტროს იმავე თანამდებობის პირებზე დარიცხული სახელფასო დანამატების ოდენობის შესახებ (ცალ-ცალკე სახელისა და გვარის მითითებით).

7. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლი ადგენს სასამართლო ხარჯების განაწილების წესს. კერძოდ, მოცემული მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან.

დადგენილია, რომ მოსარჩელემ სარჩელის აღძვრისას გადაიხადა სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ სახელმწიფო ბაჟი _ 100 ლარი. ამდენად, სარჩელის დაკმაყოფილების პირობებში, მოსარჩელე ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი _ 100 ლარი უნდა გადახდეს მოპასუხე საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს მოსარჩელის სასარგებლოდ.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, მე-2, მე-12, 24-ე, 33¹-ე მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 244-ე, 248-ე, 249-ე, 257-ე, 364-ე, 367-ე, 369-ე მუხლებით და

გადაწყვეტა:

1. ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის სარჩელი დაკმაყოფილდეს.

2. დაევალოს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს მოსარჩელეს სრულყოფილად გადასცეს 2014 წლის 13 ივნისის წერილის მე-4 და მე-5 პუნქტებით მოთხოვილი საჯარო ინფორმაცია, კერძოდ, 2013 წელს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს თანამდებობის პირებზე (მინისტრი, მინისტრის მოადგილეები, დეპარტამენტის უფროსები) დარიცხული პრემიების ოდენობის შესახებ თვეების მიხედვით (ცალ-ცალკე სახელისა და გვარის მითითებით), აგრეთვე, 2013 წელს სამინისტროს იმავე თანამდებობის პირებზე დარიცხული სახელფასო დანამატების ოდენობის შესახებ (ცალ-ცალკე სახელისა და გვარის მითითებით).

3. საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს დაეკისროს ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის სასარგებლოდ 100 (ასი) ლარის გადახდა.

4. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მდებარე: ქ. თბილისი, გრიგოლ რობაქიძის გამზ. №7ა) თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის მეშვეობით (მდებარე: ქ. თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი მე-12 კმ. №6) 14 დღის ვადაში დასაბუთებული გადაწყვეტილების მხარეთათვის გადაცემის მომენტიდან.

მოსამართლე

ნანა დარასელია

მ. შ. მ. შ.

თბილისი
მ. შ. მ. შ.